

tinam, die voor f 30.141 in rekening waren gebracht, is de winst maar f 12.864 geweest. [fol. 1307] Het tekort op de eerste partij van f 6372 en op de tweede van f 2206 zal aan Coromandel in rekening gebracht worden om door die kooplieden te laten vergoeden. De rendementen van diverse andere publiek verkochte goederen zijn behandeld in de vergaderingen van 11 februari, 11 maart, 10 en 20 juni, 4 en 22 juli, 22 augustus, 11 en 30 september, 21 november, 16 en 31 december 1766. Enige geveilde manufacturen en textiel uit Coromandel en Surat bracht op verre na de vastgestelde winst niet op. In de vergadering van 20 juni is de directeur-generaal toegestaan om enige Europese goederen, die volgens de resolutie van 25 maart 1755 niet met minder dan 50 % winst verkocht mochten worden, met 40 % winst of iets minder te verkopen. Zo wordt er althans iets op gewonnen in plaats van de 50 % winst die men dacht dat erop gemaakt kon worden. De goederen die uit Nederland komen, zijn toch al met 25 % in prijs verhoogd. Bovendien mag de directeur-generaal de onverkoopbare textiel [fol. 1308] uit Coromandel afzetten met tussen de 30 en 50 % winst en die uit Surat met 20 à 25 %. Wegens een grote voorraad Japans staafkoper en een groot gebrek aan geld is op 25 april besloten staafkoper aan particulieren te verkopen voor f 90,- het pikol van 125 pond vrij geld. Daar de inkoopprijs f 37,10,- het pikol is geweest, werd er nog een winst van f 52,10,-, of 142 %, op gemaakt. Uit de desbetreffende resolutie blijkt dat dat veel meer is dan er vorig jaar in China op is gewonnen, en dat het risico van vervoer vandaar naar Batavia, de procenten voor de gezagvoerders en de trage betaling in China vermeden zijn. Betreffende belastingen en vergoedingen zullen slechts de belangrijkste kwesties vermeld worden en overigens wordt naar de resoluties verwezen. [fol. 1309] Op 10 januari werd besloten de gerepatrieerde baas op Onrust Bastiaan Sluijter en zijn opvolger Bastiaan Durant te belasten met een boete van tweemaal de waarde van een Europees en 15 Malakse masthouten, die door lang liggen onbruikbaar waren geworden. Ze waren in augustus 1765 door Sluijter aan Durant overgedragen, behalve een bramsteng die nog van het Europese hout, en planken die van het Malakse hout gemaakt konden worden. Doch op 28 januari werd besloten dit te verzachten door Sluijter en Durant slechts de inkoopprijs van f 3350,- te laten vergoeden, maar de bramsteng en planken bleven voor de Compagnie. In die zitting is ook bepaald aan de gerepatrieerde commandeur Hendrik Booms, de overleden equipage-meester Hendrik Swart, de bovengenoemde Sluijter en de baas van de werf te Batavia Klaas Aartse van den Bergh rsd 1000,- op te leggen voor de kosten in 1761 van de aankoop van een sloep, die het volgende jaar voor herstel naar Onrust gezonden moest worden. [fol. 1310] Vandaar werd deze wegens veel noodzakelijk werk naar het eiland Kuiper gebracht, waar hij is gezonken. Alle vier genoemde dienaren waren hieraan schuldig, Sluijter en Van den Bergh, omdat ze deze sloep lang op Onrust en later op Kuiper lieten liggen, Booms en Swart omdat ze hem in 1764 zonder speciaal rapport aan elkaar overdroegen. Van den Bergh bewees op 18 februari dat hij geen aandeel had in het verlies van deze sloep, zodat de andere drie ieder voor een derde in de vergoeding van rsd 1000,- zijn veroordeeld. Op 24 januari is de gemachtigden van de gerepatrieerde resident te Bandjarmasin Lodewijk Wilkens de Lile terugbetaling geweigerd ten gunste van hun opdrachtgever voor een bedrag van f 1784. Deze was op 25 oktober 1765 veroordeeld dit bedrag in de kas te storten wegens winst op 5340 lb in 1760/61 te veel afgeschreven peper. Evenmin is De Lile ontheven van f 329 voor minder rendement. [fol. 1311] Dit was tweemaal de mindere winst op de verkoop van 260 molenplanken. Bovendien moet hij de waarde vergoeden van 870½ lb peper, die hij voor ¾ % te veel had afgeschreven voor 116.125 lb. Maar De Lile is wel ontheven van betaling van 4966 lb peper, die hij reglementair voor 327.197½ lb had afgeschreven. Op 18 februari bleef men bij het besluit om van de erfgenamen van de eerste administrateur te Padang Willem van Rijn f 512 als vergoeding voor oneigenlijk afgeschreven snaphanen te eisen. Maar omdat hij er geen persoonlijk voordeel van heeft genoten en de erfgenamen armlastig zijn, is dit verminderd tot f 206, terwijl de overige f 306 aan Padang in rekening is gebracht. Dezelfde dag is Weesmeesters opgedragen buiten de begrafeniskosten niets uit te betalen uit de nalatenschap van koopman Cornelis Bruin voordat aan de Compagnie f 9018 licht geld